

ger Jernbanerne uendelig meget mindre end de bedre stillede, der kommer til at betale Statsbanernes Underskud, og det har jeg ikke Lyst at være med til. Saa maa vi endelig huske, at den Forrentning, der tales om, er, naar vi ville være ærlige, for en Del kun paa Papiret. Thi en Del af de Udgifter, som hos os afholdes paa § 27 — trods de Forbedringer, som i denne Henseende ere skete — ere Udgifter, der med privat Drift vilde blive afholdte af Driften, og derved bliver Resultatet selvfølgelig saa meget ugunstigere.

For Statsbanernes Vedkommende er jeg altsaa ikke i Tvivl om, at det vil være rigtigt at gaa til en Forhøjelse af Taksterne. Om Enkelthederne kan der selvfølgelig altid tvistes, og der er ogsaa forskellige Punkter, hvor jeg ikke er enig med Forslaget. Jeg skal saaledes erindre om, at da vi sidst vare ved Takstreformen, var det en Grundsætning, som blev hævdet fra forskellige Sider her i Salen — ogsaa fra nogle af det nuværende Ministeriums Medlemmer —, at en Ting, man skulde skaane, var de saakaldte Torverejser, de ganske nødvendige Rejser mellem en Bys Opland og Byen. Men dem har man ikke rigtig skaanet ved dette Forslag, idet der er blevet en betydelig Forøgelse paa Indskrivningsgebyret for Rejsegods, det rammer adskillige af disse Torverejser ret føleligt. Saaledes kan der være forskellige Ting, men det er jo ikke her Stedet at komme ind paa Enkelthederne.

Med Hensyn til Postvæsenet er jeg mindre sikker paa Rigtigheden af at gaa til en Forøgelse af Indtægterne. Den Kapital, som indestaar i Postvæsenet, er jo ikke af meget stor Betydning, men den skulde selvfølgelig ogsaa forrentes. Ligeledes mener jeg, det er rigtigt, som den højtærede Indenrigsminister antydede, at Postvæsenets Indtægter bør afholde ikke alene de af Postvæsenets Udgifter, der falde paa § 6, altsaa paa selve Postvæsenets Budget, men ogsaa de Udgifter, der flyde af den overordnede Administration, Pensionering og Revision. Det er fuldstændig rigtigt. Det anslog den højtærede Minister til omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Men selv om man regner saaledes, tror jeg, at vi med Lønningslovene ville være nogenlunde paa den sikre Side med Postvæsenets Indtæg-

ter. Jeg mener ikke, at dette skal give noget egentligt Overskud, det skal dække sine Udgifter, forrente og amortisere Driftskapitalen, og saa skal Balancen være paa den sikre Side, men nogen egentlig Fortjeneste skal Staten ikke paaregne af Postvæsenet. Nogen Indtægt faar den altid, naar det er paa den sikre Side; Indtægten vil da være nogle Hundrede Tusinde, det kan ikke undgaas. Men vi skulle ikke paaregne nogen større varig Indtægt af Postvæsenet. Saaledes har Meningen altid været i denne Sal. Nu er den Merudgift, der forestaar, 1,100,000 Kr., og ifølge det sidste Statsregnskab var Postvæsenets Overskud 1,715,000 Kr. Fra dette Overskud skal der saa efter den højtærede Ministers Beregning, som jeg anerkender, drages omtrent $\frac{1}{2}$ Mill., saa at vi faa 1,215,000 Kr. eller omtrent 1,200,000 Kr. tilbage. Vi se altsaa, at selv med den Merudgift, som vil følge af Lønningslovene, ere vi endnu 100,000 Kr. paa den rigtige Side. Man kan sige, at det ikke er meget, at det ikke er tilstrækkeligt at løbe paa; men jeg svarer dertil, at Erfaringen viser — og det er en Erfaring, jeg tror, man kan bygge paa ogsaa i mindre gode Tider, skønt naturligvis ikke i samme Udstrækning som i de gode Tider —, at der med hele den moderne Udvikling er en meget stærk Tendens til Stigning i Postvæsenets Overskud. Denne Stigning har været meget stærkt udtalt i de sidste Aar, nemlig i de sidste 3 Aar fra 1,180,000 Kr. til 1,482,000 Kr. og 1,715,000 Kr. Ja, saa stærkt gaar det ikke frem i de mindre gode Aar, men ogsaa i disse Aar gaar det dog frem. Jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at Postvæsenet i Virkeligheden er saa nogenlunde paa den sikre Side, og jeg er derfor noget mere betænkelig ved Takstforhøjelser paa Postvæsenets end paa Jernbanevæsenets Omraade.

Endelig har det været nævnt, at man ogsaa paa Toldloven kom til at give noget Afkald, kom til at formindske det ukompenserede Beløb af 2 Mill. Kr. noget. Det er kun sagt antydningvis, at en saadan Nødvendighed muligvis kunde fremtræde. Jeg skal dog gribe Lejligheden til at advare mod at gaa denne Vej. Jeg mener, at det Beløb, vi have ladet ukompenseret paa Toldloven, tør ikke godt blive